ОСТАННІ НОВИНИ

10:12 «Як тут заводять багато» - українець хочуть позбавити німецького захисту в одній з країн ЄС
10:12 «хуйло» мав бути проектом на мене. С.Себа розкрив на ютаку по Лаврі
10:12 рф пошкодила залізницю: затримується низка поїздів по всій Україні
10:12 Вибухи один за одним: Тупу накрила масована атака дронів, місто сколе вогонь
10:12 В ЦВК Верховні радники відсунем вибори: партія Пашинина сама сформує хупа
10:12 «Шрекочки», бастіна і сотні дронів: росія здійснила дану з наймасовіших атак на Україну
10:12 Футболіст збірної України вилице стан батьком ЕТО

ЗА РІЧКИ ПОТОМУ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

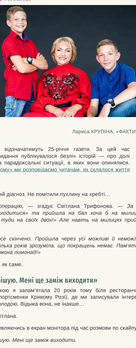

Лариса КРУТНЯ, «ФАКТИ».

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалися безліч історій — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «ЗА РІЧКИ ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли спохватилися, зробили операцію, — згадує Світлана. — Тоді про діагноз. Щоб встановити «розходиться» та пройшла на бет хтов б на мишцях. Я обурювалася: «Ще чого! Пройду туди на своїх двох». Але навіть на милицях пройти не змогла.

Довго не хотела змиритися, що все скінчено. Пробовала через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з нижньою половиною».

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще замін виходити»

Світлана не зміталася. Майже. Якщо в запам'ятала 20 років тому біля ресторанчика на КРЕСі (район в районі міст спортсменки Ярку). Ра он не запізнувати інтерв'ю, такою й знайшла. Сяюче та вічно молодо. Відьма вона, не інакше...

— Якщо мрою так, — сміється Світлана.

— Вік називаємо? — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я їхала не проміжу, але й не афішую. Мені ще замін виходити.

— Ні!! В прямі и нічого про розлучення не було.

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте говорити про розлучення. Тоді про пластику розкажіть. Це мов поеста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри з мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Жіноча обличчя такою не робиш. Вилечити кремо. Плюс спорт у мене. 30 років — тільки у професіональному. Звикла багато рухатися. Ну й контролювати себе в ж.

— Діти?

— Жовтих дет, хон и сиськья до повнота. Головний принцип: «Хотю не від нульки, не за компанію, а тоді, коли відчую залоговнах». Відчув — бі сьятну теплої вода. Через та годину — кажа з молоком без цукру та бутербрід підсушений зерновий хліб з шматочком запеченого гарбуза або з морським капустою. Через дві години — легкий обід... Мясо ж рідко.

— А чоловіка не годувала? Люди кажуть: бажаєш все життя давитися пельменями з кранниці — одружись зі спортсменом. В ніколи не буде голодно.

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятикратний чемпіон України з автокросу. — **Авт**.). Тож нічого не вимагав звикть звикла варити борщ. Під час моїх виїздів доглядали сестру з Кривого Розу. А коли звикать і варити не було, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

Світлану називали "черепахою української збірної"

— Шкода, що така гарна і жінка пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишочись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди приносив з Києва... тюстолобиків.

— Так, величезних. Жаких. Я началася в Федерацію паралімпійського інституті фізкультури і спорту. За як до сідміської Паралімпіади потрапила, у Дніпро до ліоз. Тоді зайнялася гавкрлітьцом. Поначрлася по квартирах та готелях, часто вмикалася у роботу — кочежим з спорту. В друге поналаймає нас под з Пашею, якщо ж в Київ, але часто проїдом бу у Дніпр. Той Павло із надумав приказати цю тюстолобіка, яка ми з подругою смакали тій ноч на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але і спортсменом. Чудово було сходитися в цінах, завдяннях, цінностях. Коли я задіявася лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій бег (спеціальна сачата, на них рухаються паралімпійці у лижному спорті. — **Авт**.) з вуглепластику, максимально легкий та стійкий, допомів мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зрокаві час: підвищ результат з кожним.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще назвали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає...

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікар в один голос казали: «Якщо ви не хопите, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалося, що погоні можуть, подрощить здорога жінку, яка перекувалася у вагінкої. Старшотой необдурнитовний. І я зробила по-своєму. Не тільки завагітніла, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Тоді при місяці була на зборах. Просто заладно не перевантажувала себе. За три тижні до пологів плила на воде. За добу до пологів плавала у басейні, а через тривиж пострібна. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за кермо сів чоловік. У день народження нашого довгоочікуваного первістка ми виїхали купувати бульон за містом в Київській області. Тож наш син прийшов у максимально облаштований для нього світ.

— Були якісь проблеми під час пологів?

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але я мені нежаж дефіцитні тваютонемаю суповтів, і в вирішила народжувати сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті, а ми майже 36 років. А після Паралімпіади в Турин, де я завоювала у срібло в біатлоні, ми народили другого сина. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядження, і я посадила сестру в машину, поначла в пологовий. У мене вже були перейми. Сестра ледве не знепритомніла, злякавшись, за мене. Добре, що була медсм і шляхи були напевроеле. І я народила — тож, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перегнати. Я її біля пологового залишила». Лікар ледь не впав.

Прийшла пологи та в сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, на Предславинській.

> *Читайте також: «Два роки тому я думала, що життя закінчено», що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Кулинською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

— Мабуть, ваші пологи стали для багатьох неспоміваною в ті часи...

— Певною мірою. Жінки, які перекувалися у кежах, побачили, що все можливо. У нас таке саме тіло, так само пропіває вагітність, і чи так вже треба тужитися, як ми всі з переляку думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

— Ви, мабуть, незвичуша мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витривалою.

— Та ні. Я була сонечатку просто хрещі-мамою. Але потім зрозуміла: спільно мамою кожної секунди сумам не потрібно. Та ще й у 2010 році тішла зі спорту та стала сумаєвто за сином: поїхала, за перемогами та відпрацю, коли стояла на п'єдестаті і звучить Гімн України. Чим можна замінити цей фрайф? Я любила свої материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили тренеруючи на канаі УТ-1 в передачу «Кіцо: на ринок», в потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», вель чиї відчуваю: «Це вона!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— Який найухвалніший вчинок як здійснили останнім часом?

— Знялася у рекламної на одеському тенні. Я тоді приїхала в рамках проекту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Кричевцем на пляж. Аж раптом, нічого. Вона каже: «А давай зняту тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай». Потім побажала світлини. Мне все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така зваложена? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерини Кричевцем на одеському пляжі. "Я себе тут не впізнала. Прямо кадр з книг Жана Жаудаф" - посміхається відома спортсменка та поетеса

— Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?

— Я не володію інформацією. Пітять ранк тому ми не зумію перекочу чергову сімейну кругу. Вирішили певної час пожити окремо. І... ніхто не захотів повертаться назад. Раптом виявилося, що це найкращий вчоні. Звичайно, вітю мрівіть, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що правляться її таке, що прекрасні поці розлучаються, але продовжують любити свої дітей. Не можна. І мавіть більше. У мене розпуть чудові сини. Старшому — 18 з половиною, він вчиться в юридичному коледжі, задіявся фотографиня. Молодшому — 14. Він вчишай. Хлопчаєтьці, практичній. Йому подобається ґопуватн. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — мои щастя.

— У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмучна подія.

— Ми вже пітять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя поїхало ще одну колу. Але одна вже була. Я шуку з гарменов в собі і відкрила для сагну і відкрила для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала вдоволена від собі. «Спасіт Сагто, дає ж ти хопіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проект ETHNO FASHION BY POTLICHA "Жіноч тойх. Українці" (фото Катерини Пличкової)

З досьє «ФАКТІВ»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатись у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Присвоє місце: на Паралімпійських грах у Нагано з біатлону та лижних перегонів (1998), у Солт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Нагороджена Орденом княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з синами Тимофієм (ліворуч) та Микитою (фото Катерини Кричевцем)

> *Читайте також: «Коли дізналася з чоловіком, що буде хлопчик, картували, що назвемо Остапом. Остап Бенда — було б забавно»*

Читайте нас у Facebook

0003

До звісту спеціуми

Друкована версія | Лист редакторам | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Українці могуть отримати другий етнальник електроенергії: хто це стосується

Гра для українця розкрила, що його дружина зрадила: хрестіть вже цей знак

Торкаєш — Шрейка Менко — Ґрінвіч Мікрі — Ґрінвіч Шрейка — Торкаєш Фіхсіка і гостиці, Ґрінвіч Мікрі — Ґрінвіч Фіхсіка і гостиці, Ґрінвіч Мікрі — Ґрінвіч Шрейка — Торкаєш

Окнами потрібно скасти: Кабмін ухвалив Стратегію розвитку від імперіалізм: фінансовий ресурс — 1 млрд грн, ВВП — 1 трл, 10 років

Новини партнерів

Мапа сайту

Україна | Світ | Культура | Кожа рецепти | Історія суміжності | Українська для туристів
Політика | Гурмо знов | Шоу-бізнес | Лікує мед | Наука та технології | Квіти для мамочки
Суспільство | Блоги | Фітнес для | Житлове будуєм | Клуб слоненяти | Квіти для мамочки
Люди | Фотоблог | Стиль життя | Ігрові новини | Зарплатня у Фактах | Гороскоп

Реклама | Передплата | Контакти | Приєднуйтеся і співпрацюйте | Правила користування сайтом Sitty.ua

© 2007 - 2024 «Факти в помислах»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Інформація, розміщена на сайті «Факти», є власною і також посилання «Фактів» на публікуються в межах дозволяє за межиць законодавчо-комерційній практиці.